

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران
Tel: 0049 1633458007
E-mail: asangaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان نسرین رضانعلی
Tel: 00491757377539
E-mail: pramzanali@yahoo.de

ایسکرا

۳۰۹

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.net

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود

۲۰ اردیبهشت ۱۳۸۵، ۱۰ مه ۲۰۰۶

abdolgolparian@yahoo.com

سر دبیره: عبدال کلپریان

اول مه امسال یک روز سیاسی مهم بود

شهلا دانشفر

جبهه کارگران و مردم، جبهه بشریت متمن علیه جنگ افروزی
صفحه ۲

اول مه روز همبستگی بین السلی کارگری بود. اول مه امسال بطور واقعی به روز اعتراض گسترده کارگران علیه جمهوری اسلامی تبدیل شد و پروژه نمایش قدرت رژیم در برابر سفارت که از سوی خانه کارگر و شوراهای اسلامی تدارک دیده شده بود در این روز به شکست کشیده شد. در اول مه امسال ما در واقع شاهد ابراز وجود و اعلام موجودیت جبهه سوم،

اول مه امسال اتفاقات مهمی افتاد. تلاش برای برپایی مراسم مسقتل کارگری و راهپیمایی در این روز، بدست گرفتن مراسم دولتی خانه کارگر و تبدیل آن به یک مارش با شکوه اعتراضی، اعلام تعطیلی کارخانه از سوی کارگران کارخانه ایران خودرو و ساپا و بالاخره قطعنامه ها و شعار هایی که در این روز داده شد، همه و همه لحظات شورانگیز روز

بعد از اول مه ۸۵ سندج

محمد آسگران

فشارهای قبل از اول مه و روز اول مه در سندج علیه فعالین کارگری، زیر فشار خفقان و دستگیریهای متعدد برگزار شد. این به همت فعالینی ممکن شد که عزم جزم کرده بودند که این روز را به میدان بیابیند و مطالبات خود را در مقابل سرمایه داران و دولت حامیشان اعلام کنند. مردم و کارگران را با خود همراه کنند. تلاشی که فعالین این عرصه انجام دادند علیه رژیم هر کسبودی
صفحه ۳

اول مه سندج علیه رژیم فشار جمهوری اسلامی و تهدیدات و

نامه سرگشاده به دوستان کمیته اول مه سندج به بهانه اول مه

اسد حیدری

صفحه ۴

صفحه ۵

صفحه ۷

صفحه ۷

صفحه ۷

صفحه ۸

صفحه ۸

پیام تسلیت به خانواده کمانگر

کارگران زندانی شرکت واحد آزاد شدند

درگیری مردم سردشت با پلیس و نیروهای

وقتی ناسیونالیستهای قوم پرست

در رابطه با اول ماه می اطلاعیه میدهند!

گزارشهایی از اعتراضات کارگران

۱۰۰۰ کارگر تجهیزات کشت و صنعت کارون وارد اعتصاب شدند

سلیمان سیگارچی

اول مه، پیام ها و دستاوردها

نسرین رضانعلی

کارگران در ایران بود. این روز در شرایطی برگزار شد که از مدتها قبل کل حکومت به همراه دار و دسته هایی نظیر شوراهای اسلامی و خانه کارگریها برای مهار و کنترل جنب و جوش های کارگران در سازماندهی مراسم های اول مه دست به کار شده بودند. جمهوری اسلامی می خواست اول مه را آنطوریکه که خودش می خواهد برگزار نموده و عریبه های اسلامی-هسته ای بکشد. اما از

اول مه امسال از بسیاری جهات نقطه عطف بزرگی در تاریخ مبارزات

صفحه ۶

یک پیروزی مهم برای کارگران ایران
جمهوری اسلامی عقب نشست
احکام صادره بر علیه کارگران سقر لغو شد

صفحه ۵

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

اول مه امسال . . .

دو قطب تروریست جهانی بودیم. به این اعتبار اول مه امسال یک روز سیاسی مهم و پیشروی دیگری برای جنبش کارگری در ایران بود. من در اینجا ضمن قدردانی از همه دست اندرکاران و فعالین اول مه بخاطر تلاش فشرده بیش از دو ماه آنان برای سازماندهی این روز با شکوه، تلاش میکنم به جنبه های مهم اتفاقاتی که در این روز روی داد اشاره ای داشته باشم.

اول مه کارگران مراسمی دولتی را بدست خود گرفتند

خانه کارگر رژیم و شوراهای اسلامی امسال ماموریت برپایی نمایش قدرت برای جمهوری اسلامی در برابر سفارت آمریکا و باصطلاح علیه شیطان بزرگ را داشتند. این تلاشی بود در چهارچوب جنگ دو قطب تروریست جهانی که انرژی اتمی حق مسلم ماست قرار بود شعار اصلی آن باشد. رژیم و مزدوران خانه کارگر و شوراهای اسلامی تمام قوای خود را بکار بردند و از همه جا نیرو بسیج کردند تا به ظن خود بار دیگر داستان اشغال سفارت آمریکا را که بیست و دو سال پیش راه انداخته بودند، تکرار کنند و با این کار به دنیا دروغ بزرگ را تحویل دهند که کارگران پشت رژیم قرار دارند.....

اما روز اول مه کارگران با بدست گرفتن فضای این تجمع بار دیگر رژیم و اعوان و انصار آن "خانه کارگرها" و شوراهای اسلامی را به رسوایی کشاندند. هزاران کارگر در این تجمع شرکت کردند و با بلند کردن فریاد اعتراضشان و با قطعنامه هایشان در واقع اعلام کردند که آنها جنگ نمیخواهند. آنها رهایی از نظام ضد انسانی سرمایه داری، رهایی از شر جمهوری اسلامی و آزادی برابری میخواهند. نشان دادند که آنها به هیچکدام از دو قطب تروریست جهانی تعلق ندارند. نشان دادند کارگران و مردم ایران جبهه سومی هستند که در برابر آتش جنگی که قرار است در منطقه برافروخته شود خواهند ایستاد. کارگران در این تجمع محبوب و سران خانه کارگر و

شرایطی روی میداد که بحث بر سر حمله آمریکا به ایران بالا گرفته است و دو قطب مقابل این جنگ دارند در برابر هم صف آرایی میکنند. بدین ترتیب تظاهراتی که قرار بود شعار "انرژی اتمی حق مسلم ماست"، شعار اصلی آن باشد، به تظاهراتی با شعار "آزادی برابری حق مسلم ماست" تبدیل شد. اول مه امسال یک روز سیاسی مهم بود و میتواند سرآغازی باشد برای دور فشرده تری از جنبش اعتراضی و انقلابی برای سرنگونی جمهوری اسلامی و شکل دادن به جبهه سوم جبهه مبارزه علیه دو قطب تروریست جهانی که دنیا را به پیوستن به این جبهه فرا میخواند.

تلاشی فشرده برای برگزاری مراسم مستقل اول مه

جنب و جوش برای برپایی مراسم مستقل کارگری از دو ماه پیش در میان کارگران شروع شد. جلسات تشکیل شد و کمیته های برگزاری اول مه شکل گرفت. تلاشی فشرده برای برگزاری هر چه پرشور تر این روز انجام گرفت. امسال کارگران بدرستی حظیر بودن اوضاع سیاسی را دریافته بودند و با چنگ و دندان مبارزه کردند تا روز اول مه روز همبستگی کارگری را در شهرهای مختلف برگزار کنند. روز هشت اردیبهشت بود که در "ابشار خور" و به رسم هر ساله اما با جمعیتی انبوه تر مراسمی با شرکت بیش از ۲۰۰۰ نفر از کارگران از کارخانجات مختلف بهمه راه خانواده هایشان و دیگر بخش های مختلف جامعه برپا شد و در آنجا کارگران با برافراشتن پلاکاردهایی با مضامین: منصور اسانلو آزاد باید گردد، سندیکا حق مسلم کارگران است، حق اعتصاب حق مسلم کارگران است و غیره بر حقوق و مطالبات خود تاکید گذاشتند. بدین ترتیب به استقبال اول مه رفتند و همانجا قرار و مدارهایشان را برای برپایی هر چه با شکوهرت روز جهانی کارگر در اول مه را گذاشتند.

واقعیت اینست که امسال ما در شرایطی که سالی پر از اعتراض و مبارزه و در راس آن مبارزات گسترده کارگران شرکت واحد را پشت سر گذاشته بودیم، در شرایطی که به علت احتمال حمله آمریکا به ایران و بحران انرژی اتمی، تمام توجه دنیا به سمت ایران معطوف است، به

نویسی اول مه را گرامی داشتند. خلاصه اینکه امسال گسترده تر از هر سال برای برپایی مراسم اول مه تلاش شد و این مراسم نه تنها در سالنها بلکه اساسا در خیابانها برگزار شد. کارگران منتظر مجوز نماندند و مراسم خود را برپا کردند. میتوان گفت بدنبال سالها مبارزه و بدنبال تلاش گسترده امسال کارگران برای برپایی مراسم مستقل کارگری، اول مه به عنوان روز جهانی کارگر امروز بیش از هر وقت تشبیه شده است.

کارگران ایران خودرو و سایپا روز اول مه را تعطیل اعلام کردند

یک حرکت مهم در روز اول مه اعلام تعطیلی این روز از سوی کارگران ایران خودرو و سایپا است. ایران خودرو کارخانه ای با ۳۰ هزار کارگر که با زیر مجموعه های آن نزدیک به ۵۰ هزار کارگر دارد و کارخانه سایپا با ۵۰۰۰ کارگر که با زیر مجموعه خود دارای ۱۰ هزار کارگر است، اعلام داشتند که به مناسبت اول مه کار را تعطیل خواهند کرد و این روز را با دیگر کارگران در سراسر جهان جشن خواهند گرفت. این یک اقدام تاریخی و مهم است. در ایران اول مه به عنوان روز جهانی همبستگی کارگری به رسمیت شناخته نشده است. رژیم طی ۲۷ سال حاکمیتش تلاش کرده که این روز را نفی کند، تلاش کرده است که با عنوان کردن هفته کارگر و برپایی مراسم دولتی و ترتیب دادن نمایشاتی چون اهدای جوایز به کارگران نمونه و بیعت با امام و غیره این روز را مسخ کند. با اعتراضات و فشار مبارزات کارگران، جمهوری اسلامی ناچار شد رسماً تعطیل روز جهانی کارگر را در قانونش بپذیرد. اما به جای اول مه آنرا ۱۱ اردیبهشت نامیدند (که همیشه با اول مه مصادف نیست). اما همین حد از عقب راندن رژیم، نشان دهنده قدرت کارگران در برابر حکومت اسلامی بود. جمهوری اسلامی که خصومت خود را با اول مه از همان ابتدا نشان داده بود هر سال تلاش کرده است از تعطیل ۱۱ اردیبهشت نیز جلوگیری کنند. اما کارگران هر ساله اول مه را با فشار اعتراضاتشان گرامی داشته و به حکومت تحمیل کرده اند. در واقع اول مه موضوع مهم کشاکش

از صفحه ۲

اول مه امسال . . .

کارگران با جمهوری اسلامی است. امسال اعلام تعطیلی روز اول مه روز همبستگی بین المللی کارگری از سوی دو مرکز بزرگ کارگری، کارگران ایران خودرو و سایپا یک پیشروی بزرگ در تثبیت این روز در تاریخ جنبش کارگری است. این خود یکی دیگر از دست آوردهای اول مه امسال است که باید به تمام مراکز کارگری گسترش یابد. در قطعنامه اول مه امسال کارگران بر تعطیلی و به رسمیت شناختن و برپایی آزاد و مستقل اول مه تاکید گذاشتند.

شعارها و قطعنامه ها

از صفحه ۱

بعد از اول مه . . .

ستودنی و با ارزش است. این یک تجربه مهم در مراسمهای اول مه بود که از پارسال با سنت دیگری در میان فعالین کارگری جا باز کرد. مراسمها را از سالها به خیابانها آوردند. گرایشی که از سالها قبل سنتی را جا انداخته بود که باید در سالنها ماند، از پارسال حاشیه ای شد. مراسم اول مه در سالنها برای دورانی از حیات سیاسی جامعه ضروری بود که تعادل قوا به شکل امروزی نبود. اما گرایشی که این تغییر اوضاع را تشخیص نمیدهد و همچنان بر آن سنت پافشاری میکنند از اوضاع عقب است. برگزار کردن مراسمهای اول مه امسال در خیابانها اگر چه با جنگ و گریز اتفاق افتاد اما اتحاد و روحیه بالای فعالین کارگری را نتوانستند مانع شوند. متأسفانه برای برگزاری این مراسمها تنها مانع جمهوری اسلامی نبود که کارگران را تهدید میکرد. در میان خود فعالین این عرصه هم هماهنگی لازم و اتحاد بر سر چگونگی اجرای این مراسمها مشکلی بود که فعالین کارگری را تهدید میکرد. اینکه نهایتاً تعدادی از فعالین این عرصه که میخواستند مراسمها با رنگ و مضمون دیگری اجرا شود عقب نشستند. عقب نشینی آنها باعث شد که اتحادی ایجاد شود و قدرتی به نمایش گذاشته شود که تا کنون ما در سنجش شاهد چنین جمع بالایی از فعالین در کنار هم و زیر یک سقف نبوده ایم. این البته با تلاش دلسوزانه فعالینی ممکن گردید که منافع کل جنبش کارگری را نمایندگی کردند. از منافع طبقه کارگر در این جدالها دفاع کردند و آنچه را که شاهد بودیم نهایتاً نتیجه اتحادی بود که ممکن گردید. این گرایش خوشبختانه توانست بقیه همکاران و فعالین این عرصه را در زیر چتر یک کمیته به اسم کمیته برگزاری اول مه گرد آورد. این کمیته با هر ناهماهنگی که در درون خود داشته است یک دستاورد فعالین این عرصه است. باید تلاش کرد این کمیته را متحد و همسسته نگه داشت. وجود این کمیته تنها چتری نیست که به آن افتخار کرد و زیر سایه آن خوابید. بلکه دستاوردی است که میتواند با توافق بر سر مطالبات مطرح شده در قطعنامه کارگران در اول مه اقدامات لازم و ممکن را آغاز کند. قطعنامه ای که به تصویب این کمیته رسیده است باید دست به کار اجرای آن شد. بخشی از این مطالبات بوسیله کارگران و فعالین جمع شده در این کمیته از همین فردا قابل اجرا و پیگیری است. بخشی از آن را با مبارزات طولانی مدت تر

مراسم مستقل در مقابل دفتر شرکت اتوبوسرانی واحد شعار نه جنگ، نه بمب، اشتغال اشتغال در واقع پیام اول مه امسال را به جمهوری اسلامی و به کل دنیا دادند. پیام اینک کارگران جنگ نمیخواهند، کارگران انرژی هسته ای و بمب نمیخواهند، کارگران آزادی، برابری، رفاه و زندگی ای انسانی میخواهند. در تجمعات اول مه امسال شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد، منصور اسانلو آزاد باید گردد و حمایت از کارگران شرکت واحد از دیگر شعارهایی بود که توجه را به خود جلب میکرد و رنگ اوضاع امروز و شرایط پر جنب و جوش کنونی را بخود داشت.

باید به سرمایه داران و دولتشان تحمیل کرد.

سوال این است آیا این کمیته و فعالین این عرصه میخواهند هر کدام از بندهای قطعنامه که برایشان عملی و ممکن است پای اجرای آن بروند. این سوال مهمی است. اراده متحد و روشن بینی سیاسی حکم میکند که فعالین کارگری که خود را مدافع جدی این قطعنامه میدانند باید حول اجرای مفاد آن دست به کار شوند.

فعالین کارگری باید تفاوت این دوره با دورههای قبلی را تشخیص بدهند. سالهای قبل این مراسمها برگزار میشد که تعادل قوای مناسبتری را برای طرح و اجرای مطالبات کارگری فراهم کند. امسال این تعادل قوا تا حد زیادی فراهم شده است. هر بندی از قطعنامه که امروز بوسیله فعالین این عرصه قابل اجرا است، نباید به فردا موکولش کرد. همین امروز باید پای اجرای آن رفت.

فعالین این کمیته باید با هدف رسیدن به اتحاد و همبستگی وسیعتر مواد قطعنامه اول مه خود را به پلاتفرم خود تبدیل کنند. میدانم کسانی هستند که از دور و نزدیک در این راستا مانع تراشی میکنند. به بهانه های مختلف میخواهند مانع اتحاد و ادامه فعالیت این کمیته باشند. اما فعالین این کمیته باید این موانع را سریع پشت سر بگذارند.

خطاب من در این نوشته این

قطعنامه های اول مه امسال رادیکال و چپ و رنگ سوسیالیسم را بخود داشت. در این قطعنامه ها کارگران صدای اعتراضشان را علیه نظام ضد انسانی سرمایه داری بلند کردند و بر آزادی و برابری و بر دنیایی بهتر و عاری از جنگ تاکید گذاشتند. کارگران گفتند این جنگ ما نیست. کارگران در این قطعنامه ها بر خواستهایی از جمله خواست افزایش حداقل دستمزدها ۵۰۰ هزار تومان، حق اعتصاب، لغو قراردادهای موقت کاری، آزادی بدون قید و شرط تشکل و برپایی مجامع عمومی منظم کارگری، آزادی بدون قید و شرط عقیده و مطبوعات، برابری کامل زن و مرد و

دسته از افراد دور از منافع کارگران نیست. آنها در جریان عمل میفهمند که سازماندهی و تلاش برای همبستگی و اتحاد کارگران کاری همیشگی و وری ادعاهای ناشیانه است. فعالین این عرصه لازم نیست که درس اکابر این افراد را از بر کنند.

قدم بعدی برای ایجاد اتحاد و همبستگی کارگری شروع اقدامات فوری و قابل اجرا است. یکی از آن موارد که در قطعنامه بر آن تاکید شده است ضرورت تشکل یابی کارگران است. این امر مهم و کلیدی جنبش کارگری است. آیا این کمیته قطعنامه مصوب خود را میخواهد عملی کند؟ آیا توان و انسجام لازم برای این کار را دارد؟ آیا اشتباهی کافی برای این کار هست؟ اینها سوالاتی است که انتظار من این است جواب مثبت دریافت کند.

تجربه تشکیل کمیته اول مه این را اثبات میکنند اگر منافع کل جنبش کارگری را قطب نمای خودمان بکنیم این ممکن و عملی است. اما اگر مباحث قبل از تشکیل این کمیته را بپای بیاوریم میبینیم که فعالین این عرصه برای آمادگی و استقبال از اول مه، با مباحثی تفرقه افکنانه هم دست و پنجه نرم کردند. گرایشات دیگر را هنگامی توانستند قانع کنند و به زیر یک چتر گرد آورند که تعدادی آستینها را بالا زدند و اعلام کردند که کمیته خودشان را درست میکنند و مراسم را در هر حال برگزار

لغو آپارتاید جنسی، آزادی فوری منصور اسانلو تاکید گذاشتند و در آن تعقیب و پیگیری فعالین کارگری را محکوم کرده و حمایت خود را از مبارزات کارگران شرکت واحد اعلام داشتند. قطعنامه های اول مه جوهر مشترکی داشت که آن اعلام کیفخواست کارگران علیه سرمایه داری و خواست دنیایی آزاد و برابر بود. قطعنامه های اول مه ادامه قطعنامه ۲۰ آذر بود و بار دیگر پرچمی بدست کل کارگران و کل جامعه داد تا حول آن گرد بیایند و مبارزاتی متحد و یکپارچه را به جلو ببرند. حول این قطعنامه ها باید گرد بیاییم. زنده باد اول ماه مه روز همبستگی بین المللی کارگری.

میکند. در این مورد مشخص هم باید از این اتفاقات درس گرفت. ابتدا باید تلاش کرد که کل کمیته پروژه ایجاد تشکل کارگری را امر خود بداند به اجرای آن مبادرت کند. اما در جریان عمل اگر قرار باشد با بحثهای فرسایشی وقت کشی شود نباید منتظر شد. کسانی که این را امر فوری خود میدانند باید دست به کار شوند و همان تجربه تشکیل اول مه را به عنوان تجربه خوب و با ارزش مد نظر داشته باشند. بعد از مشاهده اراده قوی فعالین این عرصه کسانی هم که امروز مشکل داشته باشند فردا ناچار میشوند این راه را طی کنند. همچنانکه از سنت سالن رفتن در اول مه گذر کردیم باید از این سنت هم گذر کنیم که سال به سال و در اول مه به فکر انجام مراسم باشیم و بعد منتظر سال آینده بمانیم. پیشبرد مبارزه طبقاتی و ایجاد اتحاد و همبستگی کارگری کاری دائمی و تعطیل ناپذیر است. این سنت قدیمی را که فقط در روزهای معینی از سال فعالین به جنب و جوش می آیند را باید نقد کرد و پشت سر گذاشت. در این شماره ایسکرا مقاله اسد حیدری را میبینید که به نظر من حاوی نکات و پیشنهادات خوبی است. امیدوارم که فعالین کارگری بتوانند در چهار چوب اجرای قطعنامه خودشان فعالیتشان را سازمان داده و هماهنگ کنند.

•••

از صفحه ۱

نامه سرگشاده به دوستان . . .

دوستان عزیز با سلام گرم و آرزوی تندرستی و موفقیت برایتان.

بار دیگر اول مه جشن طبقاتیمان و روز نمایش قدرت و اتحاد سازندگان نعمات هستی و بی بهره از حاصل رنج خود در اعتراض به این سیستم وارونه و غیر انسانی را به شما عزیزان و همه هم سرنوشتانمان در هر جای عالم تبریک و شادباش میگویم.

به شما برای برپایی اول مه در دل شریلی دشتوار و با تحمل سختیها و کارشکنیهای سرمایه‌داران و دولتمندان تبریک میگویم و دستتان را میفشارم. بسیاری از فعالین و حامیان جنبش ما در ایران و خارج کشور به اقدامات فعالین داخل در اول مه چشم دوخته بودند و با اشتیاق و علاقه آنرا دنبال میکردند.

اول مه اکنون به چنان سنت زنده پایداری در حیات این شهر و منطقه تبدیل شده که بحق به توقعات زیادی در میان فعالین جنبش کارگری دامن زده و از طرف دیگر صاحبکاران و دولتمندان را به هراس انداخته است. این جنبش امروز در سنج با زبان شما سخن میگوید. شما و بسیاری دیگر که چه بسا در این کمیته حضور نداشتند اما رد پایشان و تاثیر تلاش و اقداماتشان در ارتقا و رشد جنبش کارگری و دفاع از انسانیت غیر قابل انکار و ستودنی است. تاریخ تلاش برای بهبود و تغییر شرایط زندگی در جوامع بشری اینچنین و از مجرای چنین اقدامات و محملین انسانیت ساخته میشود حتی اگر خود ما امروز به جنبه‌های مختلف آن واقف نباشیم.

بنظر من لازم است خود شما ارزیابی و مروری بر اقداماتتان را بشکل علنی (جلسه اینترنتی و یا حضوری) ارائه دهید. جنبه‌های مختلف اقدامات و موفقیتها و موانع را مرور کنید و جمع بندی‌تان را علنا منتشر کنید.

اول مه امسال برجستگی‌هایی داشت که ارزشمند و آموزنده بود. قبل از هر چیز و مهمتر از همه

جنبه اعتراض خیابانی مراسم بود که هر چند به وسعت سال گذشته نبود و نیروهای دولتی نهایت تلاششان را برای جلوگیری از اجتماع و راهپیمایی کارگران بکار گرفتند ولی این از اهمیت این جنبه از سنت اعتراض علنی و خیابانی نمی‌کاهد. این در مقایسه با مراسمهای محفلی، کارخانه‌ای و حتی سالنی و در دامان کوهها گامی بلند به جلو و زنده کردن اول مه در شکل و قامت تاریخی و اصیل آن است.

ایجاد کمیته‌ای وسیع و اعلام علنی اسامی فعالین اول مه ابتکار ارزشمند دیگر فعالین کارگری بود که هم دست صاحبکاران و دولتمندان را برای تعرض به کارگران را کوتاه میکرد و هم به نفع همبستگی، همدلی و اتحاد میان فعالین کارگری برای نزدیکی بیشتر و همبستگی و اتحادی پایدارتر کمک میرساند. همچنین این فرصتی فراهم میآورد که فعالین جوان خود را برای نقشی که ممکن است بعدها بعهده بگیرند آماده کنند و در قامت رهبران کارگری ظاهر شوند. هدف اصلی من در این نامه همین جنبه از اقدام کمیته و دعوت فعالین کارگری جهت همفکری و اقداماتی که جنبش ما با ماتریال موجود میتواند به جلو خیز بردارد است که در ادامه توضیح میدهم.

مورد دیگر ابتکار ایجاد صفحه اینترنتی اول مه بود که کمیته اول مه سنندج را به هرخانه‌ای برد و تریبونی بلاواسطه و کارگری را در اختیار همه قرار داد تا مسایل اول مه سنندج را تعقیب کنند و نظر بدهند. اینکه بلحاظ فنی و آیدید مشکلاتی داشت زیاد مهم نیست چون هر شروعی بالاخره مشکلاتی دارد. لیست اقدامات و تلاشهای شما بسیار فراتر از اینهاست که من به جنبه‌های نو و ابتکارتان اشاره کردم.

رفقای عزیز واقعا دستتان درد نکند. صرفنظر از اینکه خودتان چه فکر میکنید و مراسم و مجموع اقداماتتان را چگونه سبک و سنگین میکنید و چقدر راضی هستید. در

مجموع جنبش ما در اول مه سنندج امسال در قامت خود و با رهبران علنی و خوشنام خود با قدرت ظاهر شد، بسیاری از حرکات و تلاشهای ضد کارگری را خنثی کرد و به نسبت گذشته پیش رفت. ما اکنون در موقعیت قبل از اول مه نیستیم و بنظر من باید اینرا برسمیت بشناسیم. جنبش ما در پله بالاتری قرار گرفته و مناظر بیشتری را میتواند ببیند و در چشم انداز داشته باشد. حتی اگر خود فعالین اول مه این نقش را برای خود جدی نگیرند و برسمیت نشناسند، کل جامعه و فعالین داخل و خارج انانرا در چنین موقعیتی تصویر میکنند. بنظر من عوامل کارفرما و دولت هم اینطور فکر میکنند و البته باید گفت که متاسفانه همیشه آنان اوضاع را از خود ما جلی تر میگیرند.

خلاصه اینکه،
با موقعیتی که امروز داریم
چکار میکنیم؟

این سوال بازی است و هر فعالی بسته به نقشی که برای خود قایل است و افقی که برای خود و جنبشش تصویر میکند ممکن است جواب متفاوتی به آن بدهد. میشود اطلاعیه‌های پایانی اول مه را صادر کنیم، کمیته را با تشویق و احیانا تذکراتی بدرقه کنیم، به خانه‌هایمان برگردیم و تا اول مه سال بعد که دوباره این زور آزمایشی علنی و خیابانی را از سر میگیریم؛ در محل کار و زندگیمان با مشکلات قدیم و جدید از تعویق دستمزدها تا بیکارسازی و نا امنی محیط کار و فقر و بدبختی که انگار فقط به قامت ما دوخته شده سر و کله بزنیم.

و اما در عیین حال از دستاوردهای این دوره برای تشبیهت پیشروها و فراتر رفتن از موقعیت کنونی جنبش کارگری میتوان و بنظر من باید استفاده کنیم.

این امر تماما به شما و تشخیصتان، به اراده و اتحادتان و تاکید بر مشترکاتتان در مبارزه

کارگری و طبقاتی گره خورده است.

بحث من دعوت شما رفقای فعال کارگری و مشخصا اعضای کمیته اول مه به طرح ایده ایجاد تشکلهای کارگری پایدار و در بر گیرنده توده‌های کارگران در محل کار و زیست است. کمیته اول مه میتواند جرقه این نیاز عاجل کارگران را بزند و به الگویی برای بخشها و شهرهای دیگر تبدیل شود.

در اینکه همه شما به ضرورت ایجاد تشکلهای کارگری واقفید و خیلیهاتان در تلاشهایی که به این منظور صورت گرفته و میگیرید دخیل و فعال بوده اید شکی نیست. کسی قصد توضیح واضحات را ندارد اما درک عاجل بودن این ضرورت باید یک جایی به اقدامات عملی و مادی ترجمه شود. چه فرصتی بهتر از این و وسیعتر از اینچنین گردهمایی میتواند در روزها و ماههای نزدیک پیش بیاید؟

گسترش وظایف کمیته اول مه یا دعوت فعالین کارگری متشکل در کمیته به طرح و اقدام عملی برای امر بنیادی تر تشکیل یابی کارگری؟ ببینید اول مه امسال فرصتی شد تا بخشی از فعالین کارگری این شهر جمع شوند، همفکری کنند و سر مشرکاتی به توافق برسند و همسته ظاهر شوند. در اوضاعی که طبقه کارگر از پراکندگی بشدت رنج میبرد این اقدام بسیار ارزشمندی است. این آدمها فعالین محیط کار و زیست خود هستند.

قبل از اول مه بوده اند و روز بعد از اول مه هم در محل کار و زندگیشان فعالیتشان برای بهبود زندگی خود و هم سرنوشتانسان ادامه می‌یابد. کار اینها با اول مه و برای اول مه شروع نشده که در غروب اول مه و در پایان مراسم به پایان برسد. بعنوان فعالینی از طبقه کارگر که از فردا دوباره به سر کارهایشان برمیگردند و باز هم باید از کله سحر تا بوق سنگ کار بکنند و جان بکنند تا لقمه نانی گیر بیارند، آنهم تازه اگر خوش شانس باشند و کاری داشته باشند. مشقت فردا و هزاران مصیبت دیگر، شادی اول مه را از نو زایل میکند.

فعالین اول مه از دل مبارزه و تلاشی روزانه برای بهبود وضع

زندگی و کار خود و هم طبقه ایهایشان سر برآورده اند و با اول مه کارشان به اتمام نمیرسد. اتفاقا میتواند شروعی باشد به سطح عالیتر و موثر تری از فعالیت کارگری و طبقاتی. از فردا آش و کاسه همانست. از لعن و نفرین فرستادن به بانیان و مدافعین این جهنم که ما و میلباردها هم سرنوشتانمان در آن دست و پا میزنیم تا تلاشی دایمی برای متحد کردن و احقاق حقوقمان و تا کم کاری و اعتصاب و تظاهرات هر کدام در سطحی درگیریم و راستش انتخاب زیادی در معافیت از اینها نداریم.

کمیته اول مه ۲۰۰۶ سنندج با انجام مراسم و در پایان کشمکشهای مربوط به آن ماموریت و وظیفه اش به اتمام میرسد. نمیتوان دایم به یک مبارزه و تلاش مشخص و با وظایف معین، مطالبات و وظایف تازه افزود و آنرا کش آورد این کمیته میتواند پایان کارش را با موفقیت اعلام کند ولی فعالیت و تلاش هیچیک از دست اندرکاران این حرکت خاتمه یافته نیست. روی سخن با فعالین این حرکت است برای تشبیهت دستاوردهای این دوره و پیشتر رفتن از موقعیت کنونی. شما توجه جامعه را بخود جلب کرده اید و اکنون میتوانید کاراکتر رهبران این شهر را از خود بروز دهید اگر خود بخواهید.

جنبش ما لیستی از فعالین کارگری واجتماعی را به مردم و جامعه معرفی کرد. نزدیک به ۷۰ نفر برای هدایت و برپایی اول مه گرد آمدند و تعداد بسیار بیشتری حول فراخوان و رهنمود این جمع بحرکت درآمدند. سوال اینجاست که با این همبستگی و شوری که برایش رنجها کشیده شده چکار میخواهید بکنید؟ بی تشکلی معضل اصلی کارگران

آنقدر از تشکلی و اشکال متفاوت آن صحبت شده که همه آنرا فوت آیم. اگر از هر کارگر تازه اخراج شده ای پرسید که آیا نمیشد کاری کرد جلو اخراج را گرفت. جواب میدهد "ای بابا یه دست صدا نداره". هر معضل و مسئله کارگری که مطرح میشود پای ضرورت ایجاد تشکلی کارگری بمیان میآید.

از صفحه ۴

نامه سرگشاده به دوستان . . .

این جمع میگذاردید به تصمیم و جسارت امروزتان بسته است.

میتوان ختم جلسه را اعلام کرد و به محفل خودمانی و کوچک و اما کم تاثیر خودمان برگشت و نیز میتوان این جمع را به کمیته فراخوان دهنده شورا یا تشکلهای از هر نوع که میتوان ایجاد کرد و رویشان به توافق رسید ارتقا داد.

بعنوان کارگری که رهایی طبقه کارگر را امر خود این طبقه و در وهله اول هوشیاری و تصمیم فعالین و پیشروانش میدانند، مایلیم از شما دوستان در محل خواهش کنم که این سوال را روی میزتان بگذارید که آیا واقعا نمیشود این جمع از فعالین کارگری، بررسی و اقدام برای ایجاد تشکلی کارگری در سطح شهر سنجند را آغاز کنند؟ نقاط قدرت و ضعفمان را بسنجیم، حمایت بخشهای دیگر چه محلی و سراسری و چه باقی بخشهای طبقه کارگر در دیگر کشورها را بحساب آوریم و واقعیتها را ببینیم چه میشود کرد؟ بحثش که ضرری ندارد.

هر چهار نفر قومگرا و نیمچه

ما دردمان را خوب میدانیم و نیز میدانیم چاره کار در چیست. ممکن است سر اشکال و قدمتهای مشخصی که باید برای ایجاد تشکل هایمان برداریم اختلاف نظر داشته باشیم. ممکن است من شورا را مناسب بدانم و دیگری اتحادیه را ... اما فکر نمیکنم هیچکدام برای معضل تشکل یابی کارگران شانه بالا بیندازد و لاقید باشد. باید کاری کرد و همه اینرا خوب میدانیم. باید از جایی شروع کرد. تعدادی از شما در کارخانه و کارگاههای اشکالی از مجتمع عمومی و شورا یا سندیکا را فی الحال دارید و میدانید که باید یک جوری دوستان را در دست بخشهای دیگر بگذارید و سراسری تر متشکل شوید. اگر منافع جنبش کارگری را مد نظر داشته باشیم و از تنگ نظری و فرقه گرایی پرهیز کنیم، میشود نشست و بر سر اصول و اشکالی از تشکل به توافق رسید.

شما هم اکنون یک جمع وسیع و خوشنام حی و حاضر دم دست دارید. چه توقعات و انتظاراتی پیش پای

گریزی نیست، کارگر بدون تشکل مانند سرباز بدون تفنگ است. کارش تمام است. خودش است، بی دفاع است، فرد است، هیچ است. اینها را هر کارگر بیسوادی که چهار روزه از روستا به شهر آمده و به کاری در کارگاهی مشغول شده (این فرض محالی است چه کسی اینقدر خوش شانس است چهار روزه جایی کار گیر بیاورد؛ مگر اینکه امام جمعه سفارش را کرده باشد) اهمیت و ضرورت اتحاد و تشکل کارگری چه محلی و چه سراسری را درک میکند. همه خوب میدانیم چه کسر داریم و میدانیم که آستین بالا زدن برای آن هر روز از نو دست خودمان را میبوسد. نجات دهنده ای در کار نیست. با معجزه هم شروع نمیشود. میتوان با فراخوان اعضای همین کمیته و حتی بخشی از آن دست بکار شد. اتحادیه صنعتگر را تعداد انگشت شماری از فعالین کارگری شروع کردند و چنان بسرعت رشد کرد که هم امروز نیز تاثیر فعالیت و فعالین آن بعد از بیش از ۱۷ سال از تعطیل شدنش غیر قابل انکار است.

طبقاتی کارگران را شناخت و افشا و طرد کرد و ...

هر کدام از ما ابراز وجود مستقل و قدرتمند کارگری و غلبه بر پراکندگی کنونی یک مشغله اصلی و عملی روزانه مان است. هر یک بنوعی در تلاش است تا کمکی به این نیاز حیاتی طبقه کارگر ایران بنماید، خود شما ممکن است در تلاشهایی در این رابطه شرکت داشته باشید. فرصت مناسبی اکنون برای بخشی از ما در شهر سنجند بوجود آمده، شما فی الحال جمع شده اید و دوره ای را با هم برای اول مه کار کرده اید. بیایید بر مشترکاتی توافق کنیم و کلید ایجاد تشکل واقعی کارگران را در این شهر مهم بزنیم.

دوستان عزیز طرح مسئله تشکل یابی و اقدامات عملی در این راستا در شرایط کنونی دست شما را میبوسد. برایتان آرزوی شادی و موفقیتهای روز افزون دارم. دوستان را گرم میفشارم.

مخلصان اسد حیدری

asad_haidari@yahoo.com

۴ مه ۲۰۰۶

پیام تسلیت به خانواده کمانگر

با تاسف فراوان سالها است که درد و غم پی در پی این خانواده مبارز را راحت نمیگذارد و هر بار با از دست رفتن یکی از این عزیزان دردهای قبلی را نیز تازه میکند. ما یک بار دیگر ضمن تسلیت و ابراز همدردی عمیق خود امیدواریم که این عزیزان ما را در کنار خود بپذیرند. با آرزوی بهبودی برای عزیزانی که بستری هستند، انتظار این را داریم که همه بستگان و خانواده کمانگر و خواهر و مادر داغدیدشان این ضایعه بزرگ را تحمل کنند.

محمد امین کمانگر
محمد آستگران
یک شنبه ۱۷ اردیبهشت

تزدیک پیمان بودند. این ۳ نفر هم اکنون در بیمارستان بستری هستند. ما این ضایعه بزرگ را به خانواده کمانگر، به عمه اش طویا و مادر بزرگش کبری کمانگر و به همه خانواده پیمان عزیز صمیمانه تسلیت میگوئیم. خانواده کمانگر برای چندمین بار داغدار شدند. قیلاً رفقا عبدالله، محمد و حبیبیالله، کمانگر از کمیتههای شناخته شده در جنوب کردستان در جنگ با جمهوری اسلامی جان باختند و به دنبال صالح کمانگر و متاسفانه اخیراً پیمان کمانگر بر اثر تصادف ماشین در گذشتند.

طبق اخبار رسیده با تاسف فراوان در اثر تصادف ماشین پیمان کمانگر جان باخته است. پیمان کمانگر جوان ۱۷ ساله ای بود که حدود ۹ ماه پیش پدر جسور و فداکارش صالح کمانگر یکی از چهره های مبارز شهر کامیاران و منطقه جنوب کردستان نیز بر اثر تصادف ماشین در گذشت. در نیمه شب جمعه ۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۵ در جاده توره ریز- آسنگران نزدیک شهر کامیاران بر اثر تصادف ماشین این عزیز جان باخت و ۳ نفر دیگر از سرنشینان این ماشین بشدت زخمی شدند. یکی از زخمیها خواهر و دو نفر دیگر از بستگان

یک پیروزی مهم برای کارگران ایران
جمهوری اسلامی عقب نشست

برپا شد. در ایران و در سطح جهانی کارزاری جدی لغو احکام صادر سازمان داده شد. در نتیجه این اعتراضات رژیم اسلامی ناچار به عقب نشینی شد و دادگاه تجدید نظر ناچار به لغو احکام صادره گردید. کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری این پیروزی را به همه کارگران ایران تبریک میگوید و از همه اتحادیه ها و فعالینی که در این راستا برای لغو این احکام ضد کارگری تلاش کردند قدردانی میکند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۵
۴ مه ۲۰۰۶

دادگاه تجدید نظر شعبه ۷ استان، حکم صادره دادگاه بدوی بر علیه دستگیرشدگان اول ماه مه سقز را ملغای اعلام کرد و لغو احکام قبلی به وکلای کارگران اعلام شد. محسن حکیمی، جلال حسینی، محمود صالحی، محمد عبیدی پور و برهان دیوارگر به جرم تدارک برگزاری اول ماه مه در سال ۱۳۸۳ ادر شهر سقز برای مدتی به زندان افتادند و پس از آن رژیم اسلامی آنها را به محاکمه کشید. در نتیجه محاکمات فرمایشی ترتیب داده شده هر کدام از نامبردگان به ۲ تا ۵ سال زندان محکوم شدند. به دنبال صدور احکام ضد کارگری رژیم علیه نامبردگان اعتراضی وسیع و جهانی علیه آن

از صفحه ۱

اول مه، پیام ها و . . .

مدتها پیش توازن قوا کلا به نفع کارگران بود. اعتراضات و مبارزات کارگران، اعتصابات و تحرکات پرشور کارگران کل فضا و جو جامعه و بویژه در وضعیت ادامه تهدیدات جنگی دو قطب تروریستی تحت الشعاع خود قرار داده بود. در بطن يك چنین مبارزات پرشور و در اوضاع و احوال بسیار حساس سیاسی کارگران در تدارک برگزاری مراسم های مستقل کارگری برآمدند. کارگران مصمم بودند که هر طوریکه که شده از این موقعیت برای بیان کیفرخواست خود بر علیه مناسبات سرمایه داری و فقر و فلاکتی که حکومت اسلامی برگزیده کارگران تحمیل کرده، تمام توان و نیروی شان را به کار گرفته و با سازماندهی مراسم های مستقل و دور زدن مراسم های دولتی، عملا کنترل این روز و تحمیل آن را به کل حکومت در دست بگیرند. مشخصه های اصلی این تحرکات کارگران تحریم مراسم های دولتی و مراسم های خانه کارگر، سازماندهی مراسم های مستقل و مهمتر از همه تبدیل این مراسم ها به اعتراض و مبارزه سیاسی بسیار مهم نمایند. کارگران موفق شدند يك اول مه سیاسی که حکومت و دار و دسته ها و باند های خانه کارگریها انتظارش را نداشتند، به نمایش بگذارند. همه جا مراسم های دولتی خالی از کارگران بود. آنجایی هم که کل حکومت قصد برپایی مراسم های محدود را داشتند، مورد اعتراض و بخشا دخالت فعال کارگران معترض قرار گرفته و بدین ترتیب کارگران مراسم های دولتی را نیز را در دست گرفتند. مراسم هایی دولتی تبدیل به صحنه رویارویی کارگران و

کمیته ای برای برگزاری اول مه در شهر سمنجان تشکیل شده بود که اکثر دست اندرکاران آن را فعالین مبارزات یکی دو ساله گذشته کارگری بوده و در نظر داشتند که مراسم های مستقل را سازمان بدهند. پا به پای این حکومت همزمان به محلهای سکونت اعضای کمیته برگزاری مراسم یورش برده و درصد ضربه زدن به آنها برمی آید که با هوشیاری و آمادگی فعالین اول مه خنثی می شود. بالاخره کارگران موفق می شوند تدارکات لازم را برای سازماندهی و برپایی مراسم های مستقل این روز مهیا نموده و پای اجرای آن بروند. روز اول مه در چندین نقطه شهر مراسم های مستقل برگزار گردید. کارگران شعارها و پلاکاردهایی را که بیانگر خواستها و مطالباتشان بوده در دست گرفته و در مراسم های اعلام شده حضور به هم رساندند. در این میان عین سایر نقاط کشور مراسم دولتی خانه کارگریها عملا از طرف کارگران تحریم شد. مأمورین حکومتی که متوجه برگزاری مراسم های مستقل شده بودند، در صدد بر می آیند تا تعدادی را دستگیر نمایند که با اعتراضات گسترده کارگران و مردم روبرو شده و کاری از پیش نمی برند. در همین حال دار و دسته های حکومتی اقدام به جمع آوری کارگران و مردم معترض برای انتقال به محل برگزاری مراسم دولتی بر می آیند که با مقاومت و اعتراض و مبارزات گسترده مردم روبرو شده و عقب می نشینند. بدین ترتیب در کردستان نیز مراسم های دولتی عملا از طرف کارگران تحریم شد و کارگران موفق شدند مراسم های مستقل شان را برگزار نموده و قطعنامه هایشان را در این مراسم ها تصویب نمایند.

اول مه امسال در کردستان مهر

سیاسی و رادیکالیسم کارگری، و اینکه اعتراض کارگری را نمی شود سرکوب و خانه نشین کرد، براین اول مه زدند. کارگران با حملات مستقیم سیاسی به کل حکومت به عنوان کارفرمای بزرگ، با اعلام کیفرخواست خود، مبنی بر اینکه خواهان يك زندگی شایسته و بدور از استثمار، سرکوب، برخوردار از رفاه و برابری، نمونه برجسته ای از اتحاد رادیکالیسم چپ را به نمایش گذاشته و ثابت کردند که کارگران صحنه سیاست را بر دیگران و از جمله کل حکومت خالی نکرده و در میدان حاضر و آماده خواهند بود. کارگران صحبت از دخالت در سیاست، بحث حق تشکل و اعتصاب، افزایش فوری دستمزدها و لغو قراردادهای موقت، به رسمیت شناختن حق تشکل کردند. کارگران اعلام کردند که تهدیدات دو قطب تروریستی، تروریسم اسلامی حکومت اسلامی و تروریسم دولتی غرب و آمریکا و شرکا، در اساس تهدیدی بر علیه بشریت متمدن و برابری طلب بوده و کارگران بر علیه این دو قطب ارتجاعی می باشند. کارگران گفتند که به جای صرف هزینه های نجومی برای تسلیح زرادخانه های سلاح های کشتار همگانی، باید دستمزدهای کارگران پرداخت گردد. کارگران اولین قربانیان این جنگ خواهند بود. در يك کلام کارگران مصمم بوده و هستند که نه فقط حق و حقوق های به تعویق افتاده شان را بگیرند، بلکه خواهان افزایش فوری دستمزدها و پرداختی ها به کارگران از محل هزینه هایی می باشند که صرف جنگ و زرادخانه های جنگی رژیم می شود، شده و اعلام کردند که اجازه نخواهند داد هزینه جنگ و جنایات و سازماندهی نسل کشی و جنگی که کل بشریت را تهدید می

. . .

شخصیات فنی

Satellite: Telstar 12 Center Frequency:
12608MHz
SymbolRate:19279
FEC:2/3
Polarization:
Horizontal

تلویزیون
کانال جدید
۸ تا ۱۰ شب

از سایت ایسکرا دیدن کنید

www.iskraa.net

کارگران زندانی شرکت واحد . . .

همانطور که قبلاً به اطلاع رساندیم تعدادی از فعالین سندیکای شرکت واحد و تعدادی از دانشجویان و کارگرانی که در تجمع اول مه در تهران شرکت داشتند دستگیر شده بودند که همانروز تعدادی از آنان آزاد شدند اما هادی کبیری، یعقوب سلیمی، ابراهیم مددی، غلامرضا غلامحسینی، محمود هژیوی و عباس نژاد کودکی اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران واحد در زندان بسر میبردند. اعتراض برای آزادی کارگران زندانی ادامه یافت.

طبق اطلاعیه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری احکام مربوط به فعالین اول مه سقز سال ۲۰۰۴ در سقز یعنی احکام ۲ تا ۵ سال زندان برای جلال حسینی، محمود صالحی، برهان دیوارگر، محمد عبیدی پور و محسن حکیمی نیز پس از دو سال مبارزه در سطح کشور و در سطح بین المللی لغو شد.

لازم به یادآوری است که خبر دستگیری و ضرب و شتم شرکت کنندگان در تجمعات اول مه سنندج و تهران وسیعاً در میان سازمانهای کارگری در سطح بین المللی منعکس شد و روز ۲ مه دبیر

کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری نامه شدیدالحنی خطاب به احمدی نژاد رئیس جمهور حکومت اسلامی نوشت و ضمن اشاره به ضرب و شتم و دستگیری کارگران در تهران و سنندج، خواهان آزادی فوری کارگران زندانی و لغو احکام صادره علیه فعالین اول مه سقز و احترام گذاشتن به حقوق پایه ای کارگران شد.

آزادی فعالین اول مه تهران و لغو حکم زندان فعالین اول مه سقز دو پیروزی برای کارگران و مردم ایران و یک عقب نشینی برای رژیم سرکوبگر اسلامی است. حزب کمونیست کارگری این پیروزی را به

کلیه کارگران و مردم و خانواده های دستگیرشدگان و فعالین اول مه سقز تبریک میگوید. حزب کمونیست کارگری همه کارگران و مردم آزادیخواه را به تلاش برای آزادی اسانلو، بازگشت به کار کارگران اخراجی واحد و پایان یافتن دستگیری و اذیت و آزار فعالین کارگری فرامیخواند.

مرگ بر جمهوری اسلامی
آزادی، برابری، حکومت کارگری
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ اردیبهشت ۱۳۸۵
۲۰۰۶ مه ۶

درگیری مردم سردشت با پلیس

جریمه، ماشین را وسط خیابان قرار میدهد وامکان عبور و مرور را از این خیابان مسدود می نماید. رو به مردم اعلام می کند من برای شما از میان آوب سوخت آورده ام و کرایه ای که میگیم ۱۵۰ هزار تومان است. اکنون ۱۰۰ هزار تومان جریمه

بعداظهر روز ۱۳ اردیبهشت یک تانکرنفتکش هنگامی که از خیابان کمرسندی سردشت عبور می کرد، از طرف پلیس راهنمایی و رانندگی مبلغ ۱۰۰ هزار تومان جریمه می شود. راننده به محض مشاهده برگ

شده ام، از شما می خواهم که قبول نکنید و مرا کمک کنید. مردم و جوانان بلافاصله مامورین دولتی و پلیس را مورد حمله قرار میدهند و آنها را کتک میزنند. ۲ نفر از افراد پلیس زخمی و ماشین آنها را در هم می شکنند. بعد از این زدو خورد نیروهای ضدشورش به کمک پلیس می آیند و با جوانان درگیری

شوند. جوانان جسورانه باتومها را از دستشان می گیرند و آنها را نیز کتک می زنند. در ادامه این درگیری نیروی بیشتری به محل می آیند و با گاز اشک آور به مردم حمله و آنها را پراکنده میکنند.

در همین روز در محله "کانیمر" نیروهای انتظامی یک ماشین پر از پوشاک را می گیرند و می خواهند با

خود ببرند. مردم در این محله هم مامورین را مجال نمیدهند. ضمن کتک زدن تعدادی از این مامورین آنها را فراری دادند و ماشین را از آنها باز پس گرفتند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۵
۲۰۰۶ مه ۵

وقتی ناسیونالیستهای قوم پرست . . .

بارزانی و قاسملو و قاضی محمد سجده میروند و نوحه و دعا میخوانند.

بر خلاف تن مارکسیسم و مانیفست کمونیست، کارگران را به جای اتحاد صفشان، به ملتیهای گوناگون از جمله مردم کرد، کارگر کرد و غیره تقسیم بندی میکنند. این تلاش فقط و فقط برای سرپوش گذاشتن با روابط این جریان با آمریکا و کمکهای مالی آن است. مردم ایران را به فارس و عرب و آذری و.. تقسیم میکنند و به هر کدام از آنها مارک یک ملت میزنند. قرار بود کارگران تمام جهان متحد شوند نه اینکه متفرق شوند! کارگران در مقابل این ملت بازی و تفرقه اندازی در پاریس اعلام کردند مرگ بر ملت، مرگ بر مذهب و ... زنده باد انسانیت.

نوک حمله اطلاعیه بر علیه جمهوری اسلامی و فعالیتها هسته است. اما آمریکا کاملاً بی تقصیر

سازمان زحمتکشان به مناسبت اول مه اطلاعیه ای صادر کرده است که بازخانی آن خالی از فایده نیست. اینها از محکوم کردن سرمایه داری که بانی و مسبب اصلی فقر و فلاکت و استثمار و... است و اکنون در اوضاع جاری، سایه جنگ را بر سر مردم نگه داشته است اشاره ای نمی کنند. از نقش آمریکا در ژاندارمی منطقه و سرکردگی نظم نوین جهانی چشم پوشی میکنند. خودشان را یک "جریان سوسیالیست" معرفی کرده اند. البته قبلاً هم اینرا گفته اند مانند همتای عراقیشان آقای طالبانی که قبلاً خود را سوسیالیست نه کمونیست میخواند، اینها هم میدانند این علامتستی است که در مقابل کمونیستها بگویند کمونیسم عملی نیست. قبلاً قاسملو هم اینرا گفته بود. و همان موقع خود را سوسیالیست خوانده بود. اینها سوسیالیستهای هستند که بر قبر

است. سلاح هسته ای بطور قطع برای بشریت خطرناک است و هیچ حکومتی نباید دارای سلاح هسته ای باشد. زیرا سعادت و زندگی مردم را به خطر می اندازد. اما این جریان قومپرست حتی در این مورد هم سکوت کرده است.

حال چرا سازمان مربوطه نمیتواند این مسئله را مطرح کند و دلیل دارد. اول اینکه چند ماهی از گفتگوهای زیر زمینی این جریان و کمک های مالی دریافتی از آمریکا نمی گذرد. دوماً آنها قول داده اند که از منافع آمریکا حمایت کنند تا آمریکا هم استخوانی جلو اینها پرت کنند.

این جریان برای اینکه در کردستان حقانیتی برای خود دست و پا کند، و ملت پرستی خود را امری عادی جلوه دهد، مردم ایران را به ملتیهای گوناگون تقسیم میکنند و اینرا در روز جهانی کارگر میخواهد به مردم حقه کند.

نکته آخر اینکه کارگران شرکت واحد، با نساجی سنندج چه فرقیهای

دارند و چه مشترکاتی دارند؟ آیا کارگران ایران حاضر هستند به دلیل ستم ملی از حقوق اقتصادی، سیاسی و اجتماعی خود دست بکشند؟ اگر فردا کارگران شاهو دست به اعتصاب زدند و کارگران مس سرچشمه کرمان از آنها پشتیبانی کردند، جوابشان را نمی دهید که اینها کرد نیستند؟ میگویند ما به حق ملی خود نرسیده ایم و فعلاً وقت اتحاد طبقاتی نیست؟

در طول چند سال اخیر دولت خودمختار کردستان عراق را دیدیم که با کارگر کرد سلیمانیه و اربیل و.. چکار کردند و مقامات دولت خودمختار چگونه امکاناتشان به عرش فلک رسیده اند.

بهرتر است این جریان دست روی کلاه خود بگیرد و کاری به کارگران و حتی مردم کردستان نداشته باشد و خود را نماینده کارگران و مردم کرد جا نزند. این جریان حق ندارد طبقه کارگر ایران را به ملتیهای مختلف منتسب کند و از طرف دیگر

کارگران سایر مناطق دیگر که با زبان دیگری حرف بزنند. اینها برای فدرالی کردن ایران اول مردم را به ملتیهای مختلف تقسیم میکنند آنها را در مقابل هم قرار میدهند بعد به مدافع ملیت خاصی تبدیل میشوند و اختلاف ملیتتها را به میان میکنند. همچنانکه اکنون قبل از اینکه دستشان به دهی برسد با آذریهای همتای خود بر سر مرز کردستان و آذر بایجان وارد مجادله و اختلاف شده اند. کارگران هر کجا زندگی کنند، به هر زبانی حرف بزنند منافع مشترکی در مقابل رژیم اسلامی و قومپرستان دارند. کارگران و مردم ایران به نان و مسکن و آزادیهای سیاسی و رفاه عمومی نیاز دارند و باید برای بدست آوردن این مطالبات از طریق اتحاد و همبستگی خود تلاش کنند و گرنه سرمایه داران و حاکمان هیچ وقت حقوق آنها را نمی پذیرند. این جریانها قوم پرست را باید افشا و منزوی کرد و به اتحاد و همبستگی خود اتکا کرد.

گزارشهایی از اعتراضات کارگران

اعتصاب همداری پرستاران در کرمانشاه

اعتصاب معلمان کرمانشاه اعتراض کارگران سد گسیلان غرب

تجمع اعتراضی سه شرکت در عسلویه

اعتراض موفق کارگران نساجی خاмене برای گرفتن دستمزدهای پرداخت

تجمع ۴۰۰ کارگر شرکت لاستیک البرز

اعتصاب همداری پرسنل و پرستاران کرمانشاه

بنا به گزارش رسیده به حزب کمونیست کارگری ایران روز ۱۲ اردیبهشت ۵۰ نفر از پرسنل و پرستاران اطاق عمل بیمارستان امام رضا در کرمانشاه در ادامه پیگیری خواستها و مطالبات خود به مدت یکساعت از ساعت ۸ تا ۹ صبح دست از کار کشیدند و به اعتصاب دست زدند. خواست پرستاران کاهش يك ساعت ساعت کار روزانه است. بنا به این گزارش رئیس بیمارستان چندین ماه است يك ساعت اضافه کاری را به پرسنل تحمیل نموده است و عملاً ساعت کار پرستاران و پرسنل را اضافه کرده

است. پرستاران همچنین نسبت به دستمزدهای پایین خود و مشکل مسکن اعتراض دارند. موضوع دیگر اعتراض پرستاران و پرسنل پرداخت تبعیض آمیز مبلغ کارانه هاست که فقط ۲ درصد آن به پرستاران اختصاص یافته است.

در این روز یکی از پرستاران به نام بهنام ادهیم با محمد پور رئیس بیمارستان که پرستاران را تهدید کرده بود درگیر جدال لفظی شد. به همین دلیل در حال حاضر محمد پور و حراست بیمارستان در هماهنگی با اداره اطلاعات بهنام ادهیم را به چرم اختشاش و برهم زدن نظم بیمارستان در اختیار تخلفات اداری تهران قرار داده و بیم اخراج میبرود. علیرغم همه این مسائل محمدپور با ترس از اعتصاب پرستاران با وعده های دروغین قول رسیدگی داده است.

معلمان کرمانشاه ۲ ساعت اعتصاب کردند

بنا به گزارش دیگری که به حزب کمونیست کارگری ایران رسیده است. روز شنبه ۱۶ اردیبهشت معلمان بیش از ۵۰ درصد مدارس راهنمایی و دبیرستانهای کرمانشاه در اعتراض به حقوقهای پایین خود و زندگی زیر خط فقر به مدت ۲

ساعت از ۸ تا ۱۰ صبح دست به اعتصاب زده و فقط در اطاق دفتر نشسته و در سر کلاسهای درس حاضر نشدند. این اقدام معلمان کرمانشان در ادامه تجمع ۱۲ اردیبهشت آنان در مقابل اداره آموزش و پرورش کرمانشاه میباشد که علیرغم وعده امینی رئیس آموزش و پرورش برای عملی کردن خواستهای معلمان، همچنان بی پاسخ مانده است.

کارگران سد گیلان غرب به نپرداختن دستمزدها اعتراض دارند

بنا به يك گزارش دریافتی دیگر ۵۰ نفر از کارگران سد گیلان غرب دستمزدهای ماههای اسفند و فروردین و نیز عیدی آخر سال ۸۴ خود را دریافت نکرده اند. این کارگران که بصورت قراردادی کار میکنند قرار است تا پایان اردیبهشت ۸۵ قراردادهايشان خاتمه و از کار اخراج شوند. این موضوع به زمزمه های اعتراض در میان کارگران دامن زده است.

تجمع اعتراض آمیز کارگران سه شرکت در عسلویه

روز ۱۷ فروردین کارگران

شرکتهای "تکنیک کار"، "TIGO" و "پتروشیمی زاگرس" در منطقه عسلویه در اعتراض به پرداخت نشدن چندین ماه حقوق و مطالبات خود دست به تجمع زدند. بنا به گزارش آمار کارگران شاغل در هر يك از این سه شرکت پیمانکاری "تکنیک کار"، "TIGO" و "پتروشیمی زاگرس"، دست کم ۵۰۰ نفر است. در مقابل فشار کارگران، کارفرما به آنها قول پرداخت دستمزدهایشان را داده است.

با اعتصاب کارگران نساجی خاмене کارفرما متعهد به پرداخت فوری دستمزدها شد

بیش از ۸۰ کارگر کارخانه نساجی خاмене در استان آذربایجان غربی به دلیل عدم پرداخت بخشی از مطالبات سال گذشته و تاخیر در پرداخت دستمزدها در سال جاری، روز ۴ اردیبهشت، اعلام کردند که به اعتصاب خود که از ۲۸ فروردین شروع شده بود ادامه خواهند داد. کارگران این کارخانه که نزدیک به ۲۰۰ نفر هستند از سال گذشته بارها و بارها به مراجع مختلف دولتی از جمله وزیر کار و اموراجتماعی، اداره کار و امور اجتماعی شهرستان شبستر و دفتر احملي نژاد مراجعه کرده و خواهان پرداخت طلبهایشان شدند. تحت فشار این اعتراضات، قول رسیدگی به مشکل کارگران داده شد. بدین

ترتیب بعد از برگزاری جلسات متعدد از سوی مقامات دولتی به کارگران اعلام شد که به کارشان بازگردانده خواهند شد و مطالبات معوقه آنها پرداخت خواهد شد.

کارگران کارخانه نساجی خاмене، حقوق اسفند، فروردین و عیدی را از کارفرمای این واحد تولیدی طلب دارند. کارفرما کارخانه با ارسال نامه ای اعلام کرده است که در یکی دو روز آینده حقوق اسفند و نیمی از عیدی و پاداش کارگران پرداخت خواهد شد و مابقی مطالبات آنان نیز ظرف ۱۰ روز آینده پرداخت میگردد. همچنین مقرر شده است که مدیر عامل کارخانه در محل کار مستقر شود و مطالبات کارگران را به موقع پرداخت نماید.

اعتراض کارگران لاستیک البرز

روز ۱۸ اردیبهشت ۴۰۰ کارگر شرکت لاستیک البرز در اعتراض به دستمزدهای پرداخت نشده سال جاری خود در مقابل کارخانه تجمع کردند. و تا پیوستن شیفت شب به تجمع خود ادامه دادند. کارگران اعلام کرده اند که تا رسیدن به خواستشان به تجمع خود ادامه خواهند داد.

حزب کمونیست کارگری ایران ۱۳۸۵ اردیبهشت ۲۰۰۶ مه ۸

۱۰۰۰ کارگر تجهیزات کشت و صنعت کارون وارد اعتصاب شدند

در صورت عملی نشدن خواست کارگران،
بقیه نیز به آنها خواهند پیوست

راس موعده توافق شده دستمزدها را پرداخت کنند و به این قلدری و زورگویی جنایتکارانه پایان داده شود.

زنده باد اتحاد کارگران
آزادی برابری حکومت کارگری
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۳۸۵ اردیبهشت
۲۰۰۶ مه ۹

کارگران کشت و صنعت کارون، از همه کارگران این مجتمع میخواهد که همبستگی و حمایت خود را از اعتصاب کارگران بخش تجهیزات ابراز کنند و فشار یکپارچه ای را روی کارفرما بگذارند. باید با فشار یکپارچه و متحدانه بر کارفرما و مدیریت، آنها را ناچار کرد که در

اشاره کنیم که در کشت و صنعت کارون ۱۳۰۰۰ کارگر به کار اشتغال دارند و مساله دستمزدهای پرداخت نشده مساله تمامی کارگران است و زمزمه اعتراضی جمعی شنیده میشود.
حزب کمونیست کارگری ایران
ضمن حمایت از خواست بحق

مدیریت کارخانه، از نظر سوددهی در وضعیت خوبی قرار دارد. اعتراض کارگران ادامه دارد و کارگران اعلام کرده اند که اگر حقوقهایشان فوراً پرداخت نشود کارگران بخش تولید نیز که تعداد آنها ۱۰۰۰ نفر است به اعتصاب خواهند پیوست.

بنا به گزارش دریافتی از روز ۱۷ اردیبهشت کارگران تجهیزات کشت و صنعت کارون اعتصابی را آغاز کرده اند. خواست کارگران پرداخت فوری دستمزدهای آنهاست که از آغاز سال پرداخت نشده است. عدم پرداخت دستمزدها در حالی است که بنا به گزارش رسمی

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!